

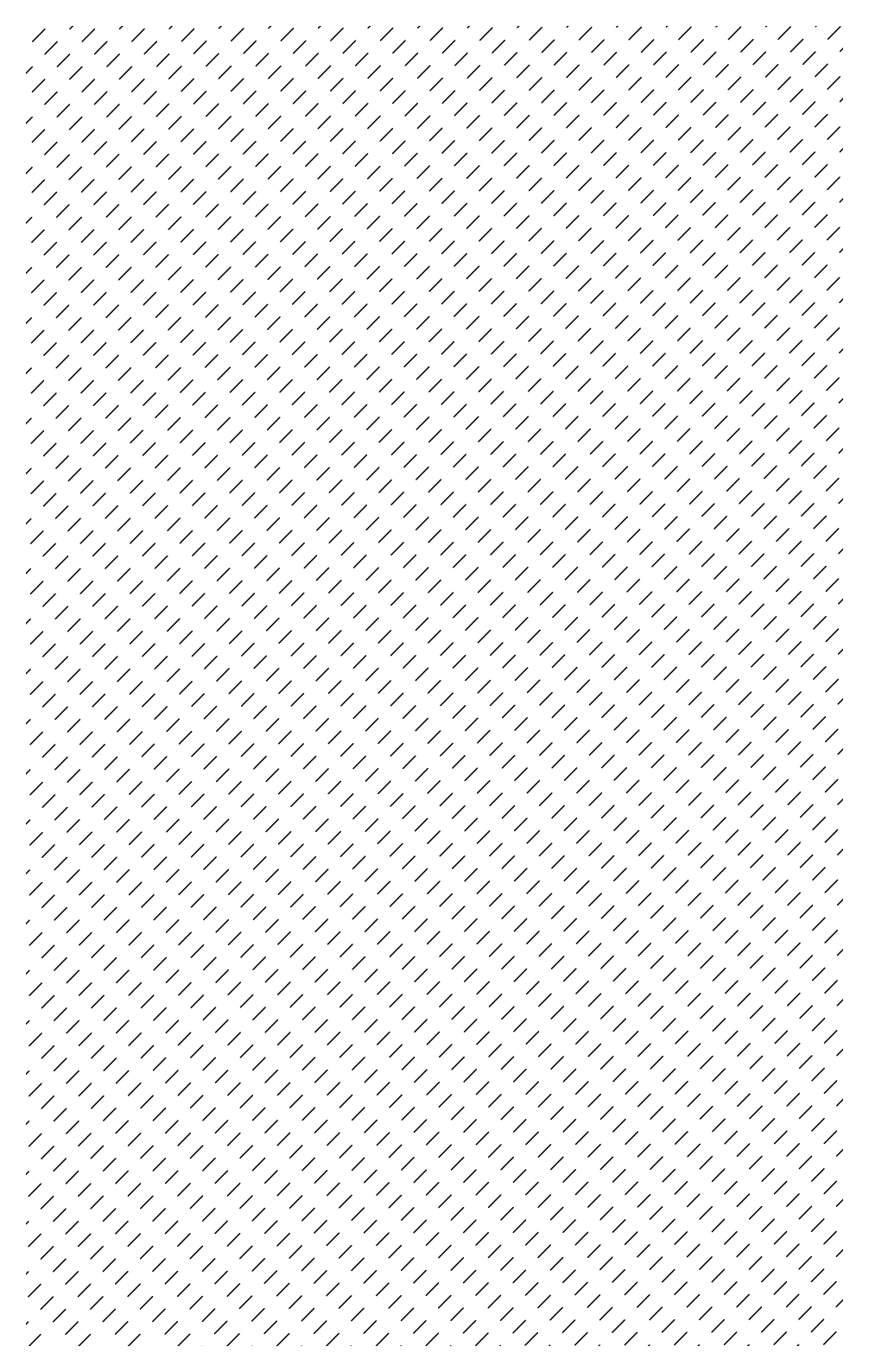

Oli calent del gresol de la vida

Ciutat a cau d'orella
Donzell amarg
La nit

Vicent Andrés Estellés

INTRODUCCIÓ I EDICIÓ DE JOSEP BALLESTER

Oli calent del gresol de la vida

Ciutat a cau d'orella

Donzell amarg

La nit

VICENT ANDRÉS ESTELLÉS

Oli calent del gresol de la vida

Ciutat a cau d'orella

Donzell amarg

La nit

INTRODUCCIÓ I EDICIÓ DE JOSEP BALLESTER

Saldonar.

- Oli calent del gresol de la vida*
- © del text: hereus de Vicent Andrés Estellés, 2024
- © de la introducció: Josep Ballester, 2024
- © de les fotografies: hereus de Vicent Andrés Estellés, 2024
- © d'aquesta edició: Edicions Saldonar, 2024

Primera edició: març del 2024

Publicat per Edicions Saldonar
Alfambra, 16, 5è 2a
08034 Barcelona
edicions@saldonar.com
www.saldonar.com

Edició i producció: Francesc Gil-Lluch
Disseny de la col·lecció: Enric Muñoz
Disseny de la coberta i maquetació: Octavi Gil Pujol
Distribució: UDL

Thema: DC, DCC, DCF
ISBN: 978-84-19571-31-1
Dipòsit legal: B 448-2024

Saldonar forma part de l'associació
d'editorials independents Llegir en Català.

Aquest llibre s'ha imprès amb paper procedent de boscos gestionats de manera sostenible, un òfset cru de 90 grams, i s'ha compaginat amb la tipografia Sabon en cos 10,5.

Els titulars del *copyright* tenen els drets reservats.

Taula

EL PRIMER VICENT ANDRÉS ESTELLÉS:
UN ABANS I UN DESPRÉS EN LA POESIA CATALANA
DE LA POSTGUERRA, 9

CIUTAT A CAU D'ORELLA, 53

I. Ciutat que s'endevina, 57

II. Ciutat que es veu, 69

III. Ciutat que se sap, 77

DONZELL AMARG, 101

I. Donzell amarg, 107

2. Les tres primeres èglogues, 113

3. La terra eixuta, 127

4. El marge de la séquia, 135

5. Platja, en setembre, 147

6, 159

LA NIT, 179

I, 185

II, 225

CIUTAT A CAU D'ORELLA

A Martí Domínguez Barberà

... No sé si amor o infernal fúria havia nafrat lo meu
ànimo, obligant-me a tant desordenat voler...

ROÍS DE CORELLA

... entre las azucenas olvidado...

SAN JUAN DE LA CRUZ

I.

CIUTAT QUE S'ENDEVINA

I

Pròleg de no sé què, ciutat, ciutat!
L'aire coneix l'ofici de la rella.
Hi ha sempre una Susanna a cau d'orella;
a exemple del xiprer, creix el pecat.

Desfici amable de l'insinuat.
(¿On és, digau-me, el clam de la donzella?)
La lluna va del marbre a la corbella;
de la corbella al marbre, el juny del blat.

¡Oh tu, ciutat o el Paradís perdut!
El mur i el marbre jauen derrocats.
¿Qui pot refer amb ells el Paradís?

(El suposat triomfa del sabut.
Besllum confós de marbres i pecats.
Entre ells va i ve un Adam tremoladís.)

II

¡Oh tu, ciutat del quasi, mai del ja!
(¡Quin Francolí —del quasi al ja— en les venes!)
Desfici del potser i de l'a penes,
quan l'aire em vist el cor de novençà.

¡Quina nit, de l'ahir a l'endemà!
(Al llençol, un escàndol d'assutzenes.)
L'afany, des de la roca a les arenes,
batent-se entre el ¿serà? i el ¿no serà?

(¿Comença la ciutat just on acaba,
fugitiva per l'aire i la cortina?
¡Oh la ciutat del quasi i el només!...)

¿En la pompa del fruit, conclou la saba?
El cor es paga d'allò que endevina.
¡Oh itinerari del desig al bes!

III

Els cinc sentits com cinc Adams alerta
i un Paradís per cadascun sentit.
En el fullam s'estova l'esperit.
¡Oh canilla tan àgil i desperta!

Per cadascun sentit una Eva certa
i un afany cinc vegades repetit.
Una allau es desprén per cada dit...
¡Oh palma de la mà, de sobte oberta!

¡Oh cinc sentits per l'aire com cinc cables!
Cinc llamps tràgics que tiren de l'arrel,
i tiren de l'arrel rònegament.

Successives donzelles impalpables.
¡I aquests sentits, tan arrelats al cel,
i aquest cel abatut i sense accent...!

